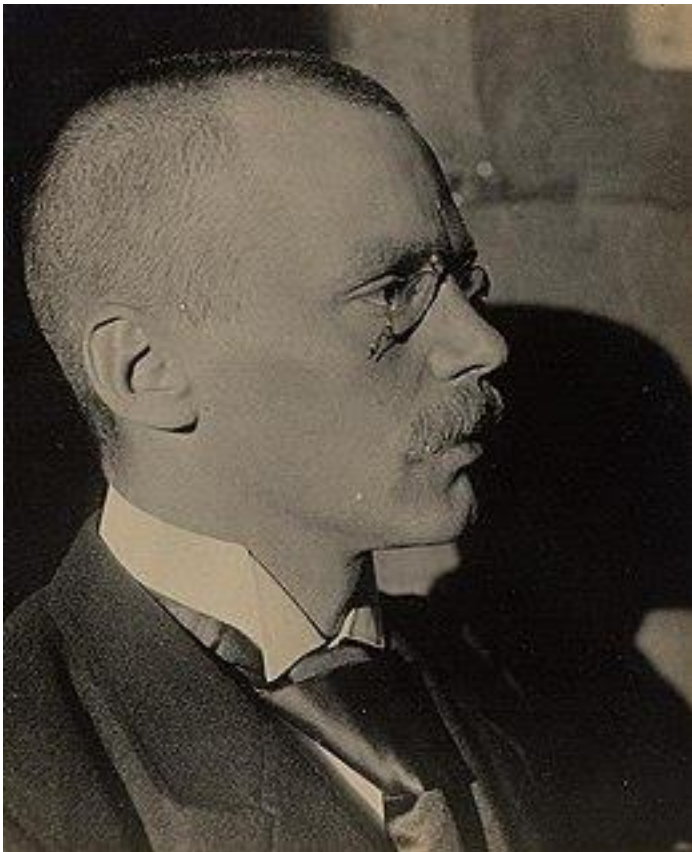

DE BLOEMETJES, DE BIJTJES EN DE VOGELS

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Denkt u nu niet dat ik het over de voortplanting van of door het mensdom ga schrijven. De lijven van ons knarren zijn daar immers niet meer op ingesteld door de verbouwingen die ze met het vorderen der jaren hebben ondergaan. En door het alleen over bloemetjes en bijtjes te hebben, doe ik de vogels en hun vers gelegde eieren tekort. Behalve de koekoek en de griet dan. Die zijn zo eigenwijs dat ze in mei niet hun ei(eren) leggen. En de kippen dan? Die leggen het hele jaar door, zult u zeggen. Daarom stel ik voor om te doen of deze categorie gevederde vrienden zich naar de gewoontes van hun vele soortgenoten voegen. Ik wil het ook niet over de voortplanting van het mensdom hebben, maar gewoon over de maand van **Mei**. Dat is volgens onze menselijke verbeelding de maand waarin het voorjaar eigenlijk begint.

Dat werd/wordt in 4381 regels schitterend beschreven door de Nederlandse dichter Herman Gorter. Dit plukte ik van een site weg: Herman Gorter was een Nederlandse dichter. Hij was medeoprichter van de Sociaaldemocratische Partij, de latere CPN. Hij is vooral bekend geworden door zijn gedicht van epische lengte: Mei. De openingsregel van dit gedicht, "Een nieuwe lente en een nieuw geluid" is een

vaststaande uitdrukking geworden. Zo zien we weer eens goed dat politici het niet alleen over volkeren besturen hebben, maar ook geïnteresseerd kunnen zijn in de schoonheden van het alledaagse bestaan.

De weerkundigen kunnen wel zeggen dat het voorjaar feitelijk al op 1 maart begint en weer andere "natuurkenners" vinden dat dit pas op 25 maart het geval is, maar naar het gevoel van de overgrote mensenmeerderheid is dat lang niet het geval. Wij zijn immers opgegroeid en opgevoed met de kennis dat de lente in de maand Mei begint, omdat dan de gewassen gaan groeien en bloeien, hun groene kleur gaan krijgen en rijp zijn om de aardbol een fleuriger aanzien te geven dan in maart. En omdat de vogels dan tot het besef komen dat ze moeten zorgen voor nieuw vogellevens op deze aardkloot. Vaak is het dan minder koud dan in de voorgaande maanden, waarvan wij in de school leerden dat "maart zijn staart roert" en "april doet wat het wil".

Dat pad heeft de natuur verlaten en roert het zijn staart op het moment dat hij wil. Dat merkten we in maart anno 2022. We hebben nog nooit zo ene mooie maart-maand gehad en de volgende dag konden we al merken dat april inderdaad doet wat het wil. Dat hield/houdt in dat het mensdom zei dat de natuur van slag af was. Maar, al ben ik dan geen natuurkenner, kan het niet zo zijn dat *wij* dan "van slag" af waren of zijn, omdat de natuur zijn eigen gang gaat? In onze jeugdijaren kregen de bloemen immers in mei hun blad en gingen ze open. Kwamen de bloesems aan de vruchtbomen en gingen de vogels over tot het leggen en warmhouden van hun eieren, zodat daar ook weer "jongvolk" ter wereld kon komen. En we hadden dan de idee dat de wintermaanden eindelijk achter ons lagen, ondanks dat er in mei nog nachtvorsten flink schade kunnen veroorzaken.

Dit jaar was maart een echte lentemaand. Er werd weinig met de staart geroerd met weinig regen en veel zon. Dat merkten de bijtjes ook en ze kwamen versneld tevoorschijn om de bloemen te bevruchten en de wereld, ondanks alle miserie, een vrolijker aanzien te geven. Dat geldt ook voor de vogels, die er flink op los kwetterden en zo het hoogste lied zongen. Het was ideaal weer voor onze 'ouwe botten' en door het seniorendeel van onze vaderlandse bevolking werd al menige fiets- en/of wandeltocht afgelegd. We konden genieten van de rust en de vrede in de natuur. Een rust en vrede waarvan in het oostelijk deel van Europa niet te genieten viel, omdat ene Vladimir P(1)oertin dat niet gunde aan de buurbevolking in een naastgelegen land.

Zou dat komen omdat in zijn land het gezegde “de bloemetjes en de bijtjes’ onbekend is en de “vogels daar toch niet in mei allemaal hun ei leggen”? Het uitvogelen daarvan laat ik graag weer aan de kenners over. Dan kunnen in allerlei ‘tetterdetet’ programma’s weer andere “deskundigen” daarover hun licht laten schijnen. Als ze dat licht ten minste kunnen ontdekken.

Laten we het bij de bloemetjes, de bijtjes en de vogels houden. Laat die het symbool zijn van alles wat groeit en bloeit om onze wereld fleur en kleur te schenken en een mooi en aangenaam en vredig leven te hebben. Laten we tot de slotsom komen dat die bloemetjes en bijtjes en vogels heel belangrijk zijn om ons op te vrolijken en met frisse moed de “lanen in en de dijken op” te laten trekken per welk vervoermiddel dan ook en te genieten van wat Hij die dit allemaal bedacht en geschapen heeft.

Bloemetjes en bijtjes en vogels, wees er zuinig op, want wie het ‘Kleine niet eert, is het Grote niet weerd’

Augustinus